

Fredag i New York

Sidder her og tænker på, hvordan verden tog sig ud
Fra mit sofabord den fredag i New York
Hvad var det, der skete, lig' da kaffen var hældt op
Over kaffekoppens kant og en halvt spist ostemad
Ku' jeg se en hverdag gradvist gå i sort
Hele horisonten stod og vakled' som en såret krop

Tiden går blandt brokker og stilladser
Dagens sidste tårer triller hjem
Tanken løber hurtigt, når det blæser
Nogle dage når den aldrig frem

Røg i alle gaderne og det støver stadigvæk
Ned fra himlen sejler der et flag
Fra min sofablads ser jeg det lande med et suk
Under et åbent vindu' ser jeg en skygge mod en mur
Den skælver lidt og slipper så sit tag
I afmagt har jeg grebet efter puden bag min ryg

Tiden går blandt brokker og stilladser
Dagens sidste tårer triller hjem
Tanken løber hurtigt, når det blæser
Nogle dage når den aldrig frem

Sidder her og tænker på, hvordan verden tog sig ud
Fra mit sofabord den fredag i New York
På en dag hvor mørket faldt og tanken kom til kort

Tiden går blandt brokker og stilladser
Dagens sidste tårer triller hjem
Tanken løber hurtigt, når det blæser
Nogen dage når den aldrig frem